

Mijn vrouw en ik permitteren ons af en toe al dan niet zinloze luxe. We zijn niet echte gadgetfreaks, maar zo nu en dan moet er iets gehaald worden. Onlangs kwam mijn vrouw thuis met een massagemat voor op de autostoel. De kosten vielen reuze mee, een aanbieding (uiteraard) bij de Lidl. Voor 25 euro zou ook mijn dagelijkse woon-werkverkeer veranderen in een bloedsomloop stimulerende sensatie met 8 massagestanden en verwarming. Of ik er ook eentje wilde..

Bloedsomloop stimuleren... daar had ik al ervaring mee. Zo had ik toen ik een jaar of 17 was een vrij ernstige liesblessure. Ik zal de vleselijke details even laten voor wat ze zijn, maar je kan je voorstellen wat er met een adolescente man gebeurt als een leuke assistente enkele stimulerende elektroden in de liesstreek aan het werk zet. Gênante vertoning. Ik hoopte dat deze massagemat niet dezelfde uitwerking had. Liever zag ik het beeld voor me van de autorit die leek op een massage op een zonnig Aziatisch strand verzorgd door een dito mevrouw van een kilootje of vijfenveertig met zo'n lieflijke glimlach.

Gisteren was dan het zover. Op mijn verzoek sloot mijn vrouw de Bloedsomloop Stimulerende Sensatie (BSS) aan. Voor je weet maar nooit met mijn gebrek aan technische vaardigheden. De installatie bleek niet meer te zijn dan het neerleggen van een matje op de stoel en het in de sigarettenaansteker plaatsen van een stekker. Vroeger zou ze een discussie aangegaan zijn, maar na bijna 20 jaar samen weten we dat zij het gewoon even moet doen. Bovendien was het haar idee dus waar hebben we het eigenlijk over... (toch?). Dertien seconde later was mijn auto uitgerust met de BSS...

Mijn vrouw gaf nog even de tip mee om het even te proberen voordat ik er mee ging rijden. Maar dat advies sloeg ik in de wind. En de gebruiksaanwijzing lezen is er natuurlijk al helemaal niet bij. Ik ben een man en dan komt het vanzelf goed (uiteraard). Het apparaat begint in stand nul waarin alle massagetrillers aangaan. Ik had me voorbereid op een subtiele massagestart die gaandeweg per stand intensiever zou worden. Maar het apparaat ging direct volluit tekeer, vooral in mijn rug. "Ja, lekker hè!" zei mijn vrouw en gooide lachend de deur dicht. Ik laat me niet kennen en rij voorzichtig weg.

Sodejù! Wat een rake klappen deelt dat ding uit. Niks geen warm Aziatische strand met een dito mevrouw van een kilootje of vijfenveertig met zo'n lieflijke glimlach. Op mijn rug zit een woeste negerin of een Olga uit een één van de voormalige Sovjetrepublieken. Waar is de afstandsbediening gebleven en hoe krijg ik dat ding eigenlijk uit? In gedachte hoor ik mijn vrouw voor de zoveelste keer zeggen dat ook mannen (nee: juist mannen) eerst de gebruiksaanwijzing moeten lezen. Buiten haar zicht parkeer ik de auto en met nog natrillende hand lees ik het boekje met instructies. Als een echte man.